

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

« يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ »

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، (در برابر مشکلات و هوسها)، صبر کنید و همگی با هم استقامت کنید و در برابر کار دشمن مراقب باشید و تقوای خدا را پیشه کنید، شاید رستگار شوید. (سوره حجرات، آیه ۱۳)

هر کدوم از ما وقتی به دنیا اومدیم، وارد یک جامعه شدیم. اول فقط مادر و بعدش پدرمون رو تشخیص می‌دادیم و کم کم تعداد افرادی که می‌شناختیم و می‌تونستیم باهاشون ارتباط برقرار کنیم گسترش پیدا کرد. از همون اول ما نیازمند رابطه با دیگرانیم، مهم‌ترین رابطه بچه با مادرشه. از وقتی که در شکم مادر هست و از وجود اون تغذیه می‌کنه تا زمانی که از سنین کودکی بیرون بیاد، به طور کامل وابسته به مادرشه و بدون وجود اون نمی‌تونه نیازهاشو برطرف کنه. اما همینطور که بزرگ می‌شه خیلی از کارهاش رو می‌تونه به تنهایی انجام بده و دیگه اون وابستگی شدید اولیه رو نداره. اما محبتی که بین بچه با مادر و پدر هست تا آخر عمر باهاش باقی می‌مونه. همینطور به خاطر زحماتی که پدر و مادر برای ما کشیدن احترام گذاشتن بهشون خیلی مهمه.

اینطور نیست که وقتی بزرگ شدیم دیگه هیچ نیازی به دیگران نداشته باشیم. اگر دقت کنید، همینطور که بزرگتر می‌شیم و ذهنمون رشد می‌کنه، مشکلات و نیازهامون هم با خودمون رشد می‌کنن و بزرگتر و پیچیده‌تر می‌شن! و ما برای برطرف کردن این نیازها لازم داریم که با دیگران ارتباط داشته باشیم. طوری که به ندرت پیش میاد آدمی بتونه ادعا کنه که بدون ارتباط با هیچ کس دیگه‌ای می‌تونه به طور درست از پس نیازهاش بر بیاد! فرض کنید یه کسی بخواد تنهایی همه کارهاشو خودش انجام بده. خودش کشاورزی کنه، خودش دامداری کنه، لباس بدوزه، خونه بسازه و... احتمالا بنظرتون خیلی انسان عجیب و غیر طبیعی‌ای میاد! و اگر هم بتونه همه این کارهارو بکنه، فقط همین که زنده بمونه کل وقتش رو می‌گیره و نمی‌رسه کار مفید دیگه‌ای انجام بده! علاوه بر اینکه چیزهای مثل نیاز به مهر و محبت دیگران هیچ جوره نمی‌تونن تو تنهایی برطرف بشن.

در کنار این که ما به تنهایی از پس خیلی از نیازهای خودمون بر نمیایم، می‌تونیم کلی از نیازهای آدم‌های دیگه رو برطرف کنیم. مثلاً وقتی با یکی دوستیم، تو کارا به همدیگه کمک می‌کنیم و سعی می‌کنیم با هم به سمت هدف مشترکمون بریم، که هم زودتر برسیم هم تو مسیر بهمون خوش بگذره! یا وقتی می‌خوایم توی یه مسابقه شرکت کنیم، سعی می‌کنیم یه تیم جمع کنیم از آدم‌هایی که استعدادهای مختلفی دارن که با کنار هم قرار گرفتنشون یه تیم قوی تشکیل بشه و بتونه به موفقیت برسه و... به مجموعه این رابطه‌های دو طرفه‌ای که ما آدم‌ها باهم داریم، می‌گن روابط اجتماعی.

حالا این روابط اجتماعی قانون داره و باید بدونیم که در برخورد با هرکسی چه کاری باید انجام بدیم. ما در برابر پدر و مادر، خواهر یا برادر، دوست، یا هر انسان دیگه‌ای وظیفه‌هایی داریم که با هم متفاوتن. و اگر بخوایم به خاطر خدا وظیفمون رو درست انجام بدیم و از این روابط در زندگیمون کمک بگیریم، باید این وظیفه‌ها رو یاد بگیریم. خب حالا وقتشه که با کمک همدیگه برید سراغ چالش‌های این منزل!